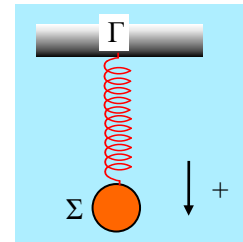

Ενισχύοντας μια ταλάντωση

Ένα σώμα Σ μάζας 2kg ταλαντώνεται με πλάτος $A_1=0,2\text{m}$, στο κάτω άκρο ενός κατακόρυφου ιδανικού ελατηρίου σταθεράς $k=200\text{N/m}$, το άλλο άκρο του οποίου έχει δεθεί σε σταθερό σημείο Γ , γύρω από μια θέση ισοροπίας O , όπως στο σχήμα.

- i) Να υπολογιστεί η ενέργεια ταλάντωσης του σώματος Σ , καθώς η μέγιστη και η ελάχιστη δυναμική ενέργεια του ελατηρίου.

Σε μια στιγμή που το σώμα περνά από το O , με κατεύθυνση προς τα κάτω (την θετική κατεύθυνση), ασκούμε στο σώμα μια σταθερή κατακόρυφη δύναμη F , μέχρι να διανύσει απόσταση $\Delta y=0,2\text{m}$. Το αποτέλεσμα είναι το σώμα στη συνέχεια, να εκτελέσει μια νέα αατ με πλάτος $A_2=0,4\text{m}$.

- ii) Αφού αποδειχθεί ότι το έργο της δύναμης F είναι ίσο με την μεταβολή της ενέργειας ταλάντωσης του σώματος, να υπολογιστεί το μέτρο της ασκούμενης δύναμης.
 iii) Πόσο % μετέβαλλε την ενέργεια ταλάντωσης και πόσο % την περίοδο ταλάντωσης του σώματος Σ , η δράση της δύναμης F ;
 iii) Ποια η ισχύς της δύναμης F , στις θέσεις $y_0=0$ και $y_1=0,2\text{m}$;

Απάντηση:

- i) Στο σχήμα έχει σχεδιαστεί η θέση ισοροπίας, όπου το ελατήριο έχει επιμήκυνση Δl και η κάτω ακραία θέση της ταλάντωσης, η θέση πλάτους. Για την θέση ισοροπίας έχουμε:

$$\begin{aligned} \Sigma \vec{F} = 0 &\rightarrow w - F_{ελ} = 0 \rightarrow mg = k \cdot \Delta l \rightarrow \\ \Delta l &= \frac{mg}{k} = \frac{2 \cdot 10}{200} \text{m} = 0,1\text{m} \end{aligned}$$

Έτσι για την ενέργεια ταλάντωσης έχουμε:

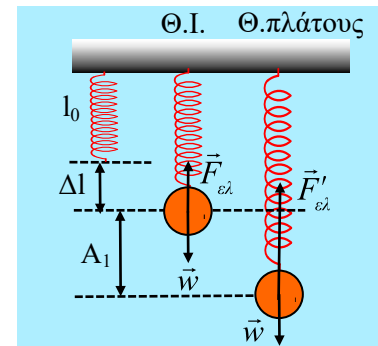
$$E_1 = \frac{1}{2} D A_1^2 = \frac{1}{2} k A_1^2 = \frac{1}{2} 200 \cdot 0,2^2 \text{J} = 4\text{J}$$

Ενώ για το ελατήριο, αφού το πλάτος είναι μεγαλύτερο από την επιμήκυνσή του, σημαίνει ότι στην πάνω ακραία θέση έχει συσπειρωθεί, συνεπώς έχει κάποια δυναμική ενέργεια. Αλλά τότε η ελάχιστη δυναμική του ενέργεια είναι στη θέση που το ελατήριο έχει το φυσικό μήκος του, οπότε $U_{\min}=0$.

Τη μέγιστη δυναμική ενέργεια, θα την έχει στην θέση με την μεγαλύτερη παραμόρφωση και αυτή είναι η θέση πλάτους, στο παραπάνω σχήμα, όπου $\Delta l_{\max}=\Delta l+A_1=0,3\text{m}$, οπότε:

$$U_{ελ,max} = \frac{1}{2} k (\Delta l_{\max})^2 = \frac{1}{2} 200 \cdot 0,3^2 \text{J} = 9\text{J}$$

- ii) Η δύναμη F ασκήθηκε στο σώμα από την θέση $y=0$, έως την θέση $y_1=A_1=0,2\text{m}$. Εφαρμόζουμε για την παραπάνω μετατόπιση το θεώρημα μεταβολής της κινητικής ενέργειας για το σώμα Σ .

$$K_1 - K_0 = W_{F_{\text{εξ}}} + W_F \quad (1)$$

όπου το έργο της δύναμης επαναφοράς, μιας συντηρητική δύναμης, συνδέεται με την δυναμική ενέργεια ταλάντωσης, με τη σχέση:

$$W_{F_{\text{εξ}}} = U_{\text{αρχ}} - U_{\text{τελ}} = 0 - \frac{1}{2} D y_1^2 = -\frac{1}{2} k y_1^2$$

Τότε από την εξίσωση (1) παίρνουμε:

$$\begin{aligned} \frac{1}{2} m v_1^2 - \frac{1}{2} m v_0^2 &= -\frac{1}{2} k y_1^2 + W_F \rightarrow \\ W_F &= \left(\frac{1}{2} m v_1^2 + \frac{1}{2} k y_1^2 \right) - \frac{1}{2} m v_0^2 \rightarrow \end{aligned}$$

Στην παραπάνω εξίσωση, η παρένθεση δίνει την ενέργεια ταλάντωσης, μετά την άσκηση της δύναμης F, ενώ η κινητική ενέργεια στην θέση ισορροπίας, είναι ίση με την αρχική ενέργεια ταλάντωσης. Συνεπώς:

$$\begin{aligned} W_F = E_2 - E_1 &= \frac{1}{2} k A_2^2 - \frac{1}{2} k A_1^2 = \frac{1}{2} k (A_2^2 - A_1^2) \rightarrow \\ F \cdot \Delta y_1 &= \frac{1}{2} k (A_2^2 - A_1^2) \rightarrow \\ F &= \frac{\frac{1}{2} k (A_2^2 - A_1^2)}{\Delta y_1} = \frac{\frac{1}{2} 200 (0,4^2 - 0,2^2)}{0,2} \text{ N} = 60 \text{ N} \end{aligned}$$

iii) Το ποσοστό μεταβολής της ενέργειας ταλάντωσης του σώματος, είναι ίσο:

$$\pi\% = \frac{\Delta E}{E_1} 100\% = \frac{\frac{1}{2} k (A_2^2 - A_1^2)}{\frac{1}{2} k A_1^2} 100\% = \left(\frac{A_2^2}{A_1^2} - 1 \right) 100\% = \left(\frac{0,4^2}{0,2^2} - 1 \right) 100\% = 300\%$$

Αντίθετα το ποσοστό μεταβολής της περιόδου είναι 0%, αφού η περίοδος ταλάντωσης δίνεται από την εξίσωση:

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{m}{k}}$$

συνεπώς είναι σταθερή αφού δεν εξαρτάται από την ενέργεια ταλάντωσης του σώματος.

iv) Η ισχύς της δύναμης F, δίνεται από την εξίσωση:

$$P = \frac{dW_F}{dt} = \frac{F \cdot dx \cdot \sigma \nu \alpha}{dt} = F \cdot v \cdot \sigma \nu \alpha$$

Οπότε στη θέση $y=0$, όπου η ταχύτητα είναι μέγιστη, ενώ η γωνία μεταξύ δύναμης και ταχύτητας είναι μηδενική, θα έχουμε:

$$P_o = F \cdot v \cdot \sigma \nu \alpha = F \cdot \omega A_1 = F \cdot \sqrt{\frac{k}{m}} A_1 = 60 \sqrt{\frac{200}{2}} \cdot 0,2 W = 120 W$$

Εξάλλου από την ενέργεια της δεύτερης ταλάντωσης, θα πάρουμε για την ταχύτητα του σώματος στην θέση y_1 :

$$\frac{1}{2} m v_1^2 + \frac{1}{2} k y_1^2 = \frac{1}{2} k A_2^2 \rightarrow$$

$$v_1 = + \sqrt{\frac{k}{m} \cdot (A_2^2 - y_1^2)} = \sqrt{\frac{200}{2} \cdot (0,4^2 - 0,2^2)} m / s = 2\sqrt{3} m / s$$

αφού το σώμα κινείται προς τα δεξιά (θετική κατεύθυνση). Αλλά τότε για την ισχύ στη θέση y_1 , έχουμε:

$$P_1 = F \cdot v_1 \cdot \sigma \nu \alpha = 60 \cdot 2\sqrt{3} \cdot 1 W = 120\sqrt{3} W$$

dmargaris@gmail.com